

Esclaus de la ignorància

Per què es vol eliminar de l'arc cultural aquells símbols i expressions religioses que han sorgit de la saviesa del poble i ara són la seva forma de ser i manifestar-se?

20 maig, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Quasi sembla impossible, però està més que comprovat. Hi ha converses que resulten difícils o impossibles perquè hi manquen coneixements bàsics i arguments de diàleg, allò que mínimament hauríem de saber. La ignorància di-culta que molts elements formin part del bagatge cultural necessari per viure en societat i relacionar-se amb normalitat. Ja ens espavilem prou quan es tracta d'aprendre el que ens afavoreix o ens aporta algun benefici material, econòmic o de prestigi.

D'altra part, és un fet veure com s'estén l'afany d'aprendre. Això vol dir que necessitem conèixer més per aprendre més, per tal d'obrir-nos a la diversitat cultural, humana i espiritual que tenim al davant i ens con-gura. Això demana trencar els prejudicis que ens

impedeixen obrir-nos i valorar certs aspectes de la cultura sobre els quals carreguem certes reserves. En molts indrets, el fet religiós és un d'ells. Aleshores, som esclaus de la ignorància o procedim amb mala fe.

Per què aquest prejudici? Per què negar que la fe religiosa és generadora de cultura, quan, de fet, és la que ha inspirat més la cultura en les seves vessants artístiques, d'arquitectura, de literatura, d'escultura, de música, de cinema, teatre i tot el que connecta amb el món de l'audiovisual, de les xarxes socials i més? Per què es vol eliminar de l'arc cultural aquells símbols i expressions religioses que han sorgit de la saviesa del poble i ara són la seva forma de ser i manifestar-se?

O, encara pitjor. És possible que s'intenti ridiculitzar el signe o fer que es buidi el seu sentit i se li doni un altre contingut i explicació? Això, què és?, incultura?, deformació?, tendència a l'eliminació? O, potser hi juga un afany desmesurat de protagonisme amb la malsana intenció de fer mal a l'altre que, de bona fe i amb coherència, tracta de ser del? De fet, quan a l'arbre se li maten les arrels, ja sabem què passa. La sequera fa que tot entri en crisi i allò que és viu desapareix. Vetllem perquè això no passi.

Sebastià Taltavull Anglada

Bisbe auxiliar de Barcelona